

Poca energia

Quan una persona està fluixeta, sense ganes de res, diem que té «poca energia». El motiu pot ser una malaltia física (una grip, un virus estomacal...) que obliga el nostre cos a dedicar molts recursos a defensar-se. També podem estar «baixos d'energies» per un patiment emocional que ens tira com un drap al sofà del pessimisme. En qualsevol cas, a ningú no li agrada eixe estat de debilitat.

Una societat està baixa d'energies quan s'ha d'enfrontar a «grans» reptes i no acaba de vore clarament com fer-ho. Eixe dubte pot generar estats «col·lectius» d'impotència. Una manca de confiança en nosaltres, en les nostres institucions («tots són iguals»... de roïns), que desactiva les ganes de participar en «lo comú». A partir d'eixe desistiment, la resposta individualista funciona com un mecanisme de fugida dels problemes que és completament antinatural. El «sálvese quién pueda» és el símptoma més evident d'eixa renúncia a canviar una societat disfuncional. Però...

Sempre tenim un cercle de confiança, un cercle de seguretat, un espai de sinergies que ens faciliten aconseguir xicotets reptes. El cercle pot ser familiar, d'amics, de companys de treball, d'un partit polític... Tots eixos espais ens mostren que, per molt que desconfiem de les «grans» institucions, la nostra natura ens porta a col·laborar en allò que més ens importa. De manera que, només necessitem identificar els nostres cercles i participar.

Participar en pensar les millors respostes per a resoldre qualsevol problema present o futur. Eixa és la intenció en que es creà a Cullera el «Ple Municipal de la Infància i la Adolescència». Xiquets i xiquets d'onze i dotze anys que, amb tota la seua innocència i amb tota la seua clarividència, proposen al govern local les millores que veuen necessàries per a Cullera. I, més enllà que cal incorporar realment els adolescents, algunes propostes són tan potents que no admeten discussió: obrir el Casal Jove; programar activitats i espectacles per a xiquets; plantar més arbres; millorar el transport públic; augmentar els carrils bici; reduir el residu i les contaminacions que generem...

Eixa mateixa llista també la podem fer els adults. Moltes de les propostes seran coincidents amb les dels xiquets, però moltes altres estaran relacionades amb els diners; amb el que costen de guanyar i amb la velocitat en què se'n van.

Una de les propostes més senzilles per a reduir factures i contaminacions és instal·lar-nos, individualment o col·lectivament, **plaques solars**. Molts pobles del voltant promocionen, amb bonificacions del 50% de l'IBI eixa autoproducció d'energia. Molts pobles del voltant han aprofitat els fons *Next Generation* per a reduir les factures municipals més d'un 30%.

Mentre el món fa més de 5 anys que es mou decididament cap a les energies renovables, a Cullera encara estem esperant que els projectes individuals (amb ajudes d'Europa) i unes poques plaques solars «municipals» ens permeten reduir menys del 10% la nostra factura elèctrica.

La decisió correcta ha de ser molt més ambiciosa, amb fons europeu i amb fons locals. Hem de promoure, en el que queda de legislatura, que Cullera tinga una placa solar per cada habitant. És un càlcul ben senzill de fer i no massa difícil d'aconseguir. Només cal voluntat política!

Així com l'energia personal i social ens ajuda a vore les coses més factibles i alegres, la producció d'energia local (serà per hores de Sol!) ens ajudarà a vore el futur més net i confortable.

Les bones decisions de hui són la garantia d'uns anys 30 millors, les males decisions són... no fer prou.